

101 . Ciacova | Județ: Timiș | Punct: Str. Timiș – Piața Cetății | Anul: 2018

Anul: 2018

Cod RAN: 156366.01

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Preistorie, Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Epoca medievală târzie

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Silviu Ene, Alin Diaconu, Bogdan Seculici, Silviu Iliuță, Alexandru Crăciunaș

Instituții: Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara, Liceul Alexandru Mocioni, Universitatea de Vest, Timișoara, Universitatea de Vest, Timișoara

Raport

Începute în luna octombrie 2017, lucrările de reabilitare a rețelei de distribuție apei din orașul Ciacova au avut ca scop îmbunătățirea distribuției de apă potabilă în oraș. În urma cercetărilor arheologice precedente efectuate pe teritoriul orașului Ciacova (2001, 2006, 2013, 2014, 2015) de către colectivele Universității de Vest din Timișoara și Muzeul Național al Banatului, s-a stabilit potențialul arheologic al zonei Ciacova. Proiectul consta în schimbarea conductei de apă în zona curte culă, str. Timiș, până în Piața Centrală, pentru a se conecta la inelul central de distribuție a apei.

În luna octombrie a anului 2017 a fost demarat șantierul arheologic, fiind trasate secțiuni pe tot traseul viitoarei conducte de apă, el fiind continuat până în luna noiembrie 2018 (cu o mică întrerupere în perioada iernii dintre 2017-2018).

În total au fost trasate 12 unități de săpătură:

S 1 – Orientată NE – SV, 5,47 x 3,45 m și o adâncime maximă de 2,36 m.

S 2 – Orientată NE – SV, 42 x 2,28 m și o adâncime maximă de 2,50 m.

S 3 – Orientată NV – SE, 13,24 x 2,34 m și o adâncime maximă de 2,30 m.

S 4 – Orientată NV – SE, 24,31 x 2,07 m și o adâncime maximă de 2,50 m.

S 5 – Orientată NV – SE, 18,43 x 2,34 m și o adâncime maximă de 3 m.

S 6 – Orientată NE – SV, 6,13 m x 4,7 m și o adâncime maximă de 2,40 m.

S 7 – Orientată NE – SV, 16,28 x 3,38 m și o adâncime maximă de 1,34 m.

S 8 – Orientare N – S, 10 x 2,32 m și o adâncime maximă de 2,60 m.

S 9 – Orientare N – S, 3,80 x 3 m și o adâncime maximă de 2,30 m.

S 10 – Orientare N – S, 14 x 2,40 m; și o adâncime maximă de 1,60 m.

S 11 – Orientare N – S, 2 x 2 m și o adâncime maximă de 1,10 m.

S 12 – Orientare N – S, 2 x 1,40 m; și o adâncime maximă de 1,20 m.

În cursul săpăturilor arheologice preventive au fost identificate 350 de complexe arheologice ce pot fi datate, în stadiul actual preliminar al cercetărilor în: Neolitic, perioada Regatului Maghiar (sec 14 - 16), perioada stăpânirii otomane (sec. 16-18) și perioada austro-ungară (sec 18 - 20).

Neolitic:

Din această perioadă istorică datează o singură groapă descoperită în S9, de formă rotundă și cu foarte puțin material, care ar putea aparține culturii Vinča.

Regatului Maghiar (sec 14 - 16):

În această perioadă sunt date aproximativ 30 de gropi, de forme circulare sau ovale, majoritatea fiind alveolate în profil. Materialul arheologic constă în fragmente ceramice, din pastă semigrosieră, din care se pot distinge ca forme ceramice, ulciorul și vasul borcan, obiecte de fier și obiecte de bronz. De menționat că pe fundul unei gropi din această perioadă (Cx 17) a fost descoperit un depozit de 7 monede maghiare de bronz, precum și un medalion din același material.

Perioada stăpânirii otomane (sec. 16 - 18):

Din perioada stăpânirii otomane datează cea mai mare parte din complexele arheologice descoperite, 300. Cea mai importantă descoperire este șanțul de apărare (Cx 199) al cetății precum și palisada de lemn (Cx 202). În rest sunt prezente 280 de gropi menajere, un mormânt și 17 posibile locuințe. Materialul arheologic descoperit este extrem de variat: numeroase fragmente ceramice smălțuite și nesmălțuite, ceramică de import (porțelan chinezesc, ceramică habaneză și maiolică), pipe, un cârlig de pescuit, ghiulele de piatră (descoperite în șanțul cetății), 2 lănci, 3 sulițe, mai multe cuțite de fier, catarama de bronz, obiecte din os prelucrat, un posibil umbo de bronz etc.

Perioada austro-ungară (sec 18 - 20).

Complexele din perioada austro-ungară nu sunt numeroase, 20 la număr. Este vorba de patru ziduri de cărămidă (C49, 114, 197, 237), legate cu mortar, acestea făcând parte din niște edificii care apar inclusiv pe ridicările topo austriece. În afara acestora au mai apărut câteva gropi de formă rotundă, cu umplutură cenușie și cu material ceramic smălțuit. De menționat din această perioadă este o pipă ștanțată cu numele A. PARTSCH.

Stratigrafia zonei este următoarea:

1. Țe Vegetal, cenușiu, friabil, amestecat cu materiale recente, situat de la nivelul actual de călcare (0) până la cota de -0,20 m;
2. Țe Depunere nisipoasă, de culoare gri, amestecată cu cărămizi pisate, pigmenți de cărbune și ceramică, de la cota de -0,20 m până la -0,40 m;
3. Țe Strat de cultură de culoare cenușie, compact, amestecat cu pigmenți de cărbune și ceramică, umplutura este formată din fragmente ceramice cărămizii și ceramică -0,40 m până la cota de - 0,40/3 m.
4. Țe Nivel de culoare galbenă, omogen, compact, fără constituenți antropici, de la cota de - 3 m, până la cota de - 3,80 m (adâncimea maximă în cadrul săpăturilor efectuate).

Bibliografie

- Gh. Dumitroaia, MemAntiq, 19, 1994, p. 517.

Informații suplimentare online

[Raportul 6113 din cronica.cimec.ro](http://raportul6113.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
